

Rapport

Datum: 24 februari 2005
Rapportnummer: 2005/051

Klacht

Verzoekster, van Ghanese nationaliteit, klaagt erover dat de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam eerst op of omstreeks 5 juni 2003 aan haar een verblijfsdocument heeft uitgereikt, terwijl de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij beschikking van 26 februari 2003 haar een verblijfsvergunning had verleend met ingang van 11 juni 2002 en geldig tot 11 juni 2003. Voorts klaagt verzoekster erover dat de vreemdelingendienst haar op 12 maart 2003 ingediende aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning eerst op 11 augustus 2003 aan de IND heeft voorgelegd, waarop op 19 september 2003 een beslissing werd genomen. Door deze gang van zaken kon verzoekster niet aantonen dat zij (vanaf 26 februari 2003) rechtmatig in Nederland verbleef en kreeg zij van de Belastingdienst geen sofi-nummer, waardoor zij vervolgens niet in aanmerking kwam voor een uitkering en een ziektekostenverzekering.

Beoordeling

I. Inleiding

1. Met de gegrondverklaring van haar bezwaarschrift werd verzoekster op 26 februari 2003 door het hoofd van Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie", met ingang van 11 juni 2002 en geldig tot 11 juni 2003. De Dienst Vreemdelingenpolitie (verder te noemen: vreemdelingendienst) van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam ontving de desbetreffende beschikking op 28 februari 2003.

Op 12 maart 2003 stuurde verzoekster de gevraagde pasfoto's in ten behoeve van het bestellen van haar verblijfsdocument. Tevens diende zij op die datum bij de vreemdelingendienst een aanvraag in om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning.

Vervolgens zag de vreemdelingendienst over het hoofd dat de verlening van de verblijfsvergunning nog moest worden afgehandeld door het bijbehorende verblijfsdocument te bestellen, en behandelde de zaak als een verlengingsaanvraag. Dit had tot gevolg dat werd verzuimd om het verblijfsdocument te bestellen. Eerst op 28 mei 2003, na rappèl van haar gemachtigde in verband met een door hem ingediende klacht, heeft de vreemdelingendienst dit document besteld. Op 17 juni 2003 heeft verzoekster haar reeds op 11 juni 2003 verlopen verblijfsdocument uitgereikt gekregen.

2. Vanaf 12 maart 2003 leverde de vreemdelingendienst de juiste gegevens van verzoekster inzake haar verblijfsrecht via het (toenmalige) Decentraal Vreemdelingen Administratie Systeem (DVAS) aan de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA). Deze

“titel”, ook wel afnemersindicatie, is beschikbaar voor afnemers, waaronder de Belastingdienst. De vanaf 12 maart 2003 geleverde titel gaf aanspraak op een SoFi-nummer.

Gebleken is dat verzoekster eerst op 21 augustus 2003 is ingeschreven in de GBA.

3. In april 2003 meldde verzoekster zich bij de balie van de Belastingdienst te Amsterdam (de Belastingdienst) met het verzoek aan haar een SoFi-nummer uit te reiken. Volgens haar gemachtigde had zij vermoedelijk een brief van de IND bij zich, waaruit kon worden opgemaakt dat zij in aanmerking kon komen voor een uitkering van de Gemeentelijke Sociale Dienst en dit geen gevolgen zou hebben voor haar verblijfsvergunning, dan wel (een kopie van) de beschikking waarbij haar de verblijfsvergunning was verleend.

Een medewerker van de Belastingdienst deelde haar mee dat geen SoFi-nummer kon worden verstrekt aangezien zij geen geldig verblijfsdocument kon tonen.

4. Op 25 juni 2003 ontving de vreemdelingendienst van KPMG bericht dat de leges in verband met de verlengingsaanvraag op 28 maart 2003 waren voldaan. Door personeelsgebrek legde de vreemdelingendienst eerst op 11 augustus 2003 de - op 12 maart 2003 ingediende - verlengingsaanvraag aan de IND voor. Na een verzoek om voorrang werd bij beschikking van 19 september 2003 de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning verlengd tot 11 juni 2004.

Op 30 september 2003 deelde de vreemdelingendienst verzoekster per brief mee dat zij haar nieuwe verblijfsdocument op 21 oktober 2003 kon ophalen.

Na een klacht bij de Belastingdienst over de weigering verzoekster een SoFi-nummer uit te reiken, werd haar op 9 oktober 2003 een SoFi-nummer uitgereikt.

II. Met betrekking tot het verstrekken van het verblijfsdocument

1. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat de vreemdelingendienst eerst op of omstreeks 5 juni 2003 aan haar een verblijfsdocument heeft uitgereikt, terwijl haar bij beschikking van 26 februari 2003 een verblijfsvergunning was verleend met ingang van 11 juni 2002 en geldig tot 11 juni 2003.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt gegrond, aangezien de vreemdelingendienst na ontvangst op 28 februari 2003 van de beschikking waarbij verzoekster een verblijfsvergunning was verleend en na ontvangst van de pasfoto's van verzoekster, heeft verzuimd om ter afhandeling van de verblijfsvergunning een verblijfsdocument aan te vragen. Eerst na indiening van een klacht en rappèl hierover door haar gemachtigde heeft de vreemdelingendienst het verblijfsdocument op 28 mei 2003 aangevraagd en op 17 juni 2003 aan haar uitgereikt, terwijl de geldigheidsduur reeds op 11 juni 2003 was verstreken. Wat meer oplettendheid en zorgvuldigheid bij de afhandeling

van de verblijfsvergunning had kunnen voorkomen dat het verstrekken van het eerste verblijfsdocument onnodig is vertraagd, aldus de korpsbeheerder. Bij brief van 8 maart 2004 heeft de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie verzoekster via haar gemachtigde hiervoor excuses aangeboden.

3. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur dienen te werken. Dit betekent dat slordigheden moeten worden voorkomen en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld. Aan de overheid geleverde bescheiden dienen zorgvuldig te worden bewaard en geleverde informatie dient adequaat te worden verwerkt. Dit impliceert dat er sprake moet zijn van deugdelijke dossiervorming. Voorts mag van bestuursorganen worden verwacht dat zij besluiten op aanvragen of bezwaarschriften van betrokkenen in voorkomende gevallen ook afhandelen totdat het geheel is afgerond, zoals in dit geval met het uitreiken van een verblijfsdocument.

4. Uit het voorgaande blijkt dat de afhandeling van verzoeksters verblijfsvergunning met het bestellen en verstrekken van het bijbehorende verblijfsdocument onnodig is vertraagd, aangezien de vreemdelingendienst die afhandeling en de behandeling van de inmiddels ingediende verlengingsaanvraag door elkaar heeft laten lopen. De vreemdelingendienst heeft aldus gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

III. Met betrekking tot de verlengingsaanvraag

1. Verzoekster klaagt er voorts over dat de vreemdelingendienst haar op 12 maart 2003 ingediende aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning eerst op 11 augustus 2003 aan de IND heeft voorgelegd, waarop op 19 september 2003 een beslissing werd genomen.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt eveneens gegrond, aangezien bericht van KPMG uitbleef over legesbetaling en door personeelsgebrek bij de vreemdelingendienst vertraging is ontstaan bij de verdere behandeling van de verlengingsaanvraag door die dienst.

3. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat een bestuursorgaan slagvaardig en met voldoende snelheid dient op te treden.

4. Gezien het voorgaande heeft de vreemdelingendienst bij de behandeling van verzoeksters verlengingsaanvraag niet voortvarend gehandeld door na te laten bij KPMG te rappelleren over de legesbetaling, aangezien in dit onderzoek is gebleken dat verzoekster de leges reeds op 28 maart 2003 had voldaan en pas op 25 juni 2003 hierover is bericht. Voorts kan personeelsgebrek bij de vreemdelingendienst weliswaar een verklaring, maar geen rechtvaardiging zijn voor het vervolgens laten liggen van verzoeksters verlengingsaanvraag.

De vreemdelingendienst heeft aldus gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

Op dit punt is de onderzochte gedraging evenmin behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam), is gegrond ten aanzien van:

- het uitreiken van het verblijfsdocument, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;
- de behandeling van de verlengingsaanvraag, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 16 oktober 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw A. te Amsterdam, ingediend door mr. H. Jager, advocaat te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, de burgemeester van Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderhavige onderzoek werd de korpsbeheerder en de minister, voor zover het haar verantwoordelijkheid betraf, verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder, de minister en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werden de korpsbeheerder en de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland en de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoekers gemachtigde gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 11 juni 2002 diende verzoekster een aanvraag in om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel "het ondergaan van een medische behandeling". Bij beschikking van 26 februari 2003 werd het tegen de afwijzing van de aanvraag ingediende bezwaarschrift door het hoofd van Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gegrond verklaard. Verzoekster werd een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie", met ingang van 11 juni 2002 en geldig tot 11 juni 2003. De IND zond de beschikking op 26 februari 2003 aan de vreemdelingendienst, aldaar ontvangen op 28 februari 2003.

2. Op 12 maart 2003 stuurde verzoekster de gevraagde pasfoto's in ten behoeve van het bestellen van haar verblijfsdocument behorend bij haar verblijfsvergunning. Tevens diende zij op die datum bij de vreemdelingendienst een aanvraag in om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning. Ten behoeve van deze verlengingsaanvraag is op 14 maart 2003 KPMG verzocht de bijbehorende leges te heffen. Vervolgens is het gehele dossier "op termijn gezet" tot 14 mei 2003.

De vreemdelingendienst zag daarbij over het hoofd dat de verblijfsvergunning nog moest worden afgehandeld, en behandelde de zaak als een verlengingsverzoek. Dit had tot gevolg dat werd verzuimd om het verblijfsdocument te bestellen.

3. De vreemdelingendienst verwerkte op 3 maart 2003 de inwilligende beschikking in het (toenmalige) Decentraal Vreemdelingen Administratie Systeem (DVAS). Door het ontbreken van verzoekster persoonsgegevens in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) kon DVAS verzoeksters verblijfstitel (nog) niet in de GBA kwijt. Gebleken is dat verzoekster eerst op 21 augustus 2003 is ingeschreven in de GBA.

Pas nadat op 12 maart 2003 de verlengingsaanvraag was opgevoerd in DVAS, kon door DVAS de juiste (verblijfs)titel worden "geforceerd" in de GBA, ondanks de onbekendheid van verzoekster in de GBA. Vanaf 12 maart 2003 leverde de vreemdelingendienst de juiste gegevens van verzoekster inzake haar verblijfsrecht aan de GBA. Deze "titel", ook wel afnemersindicatie, is beschikbaar voor afnemers, waaronder de Belastingdienst. De vanaf 12 maart 2003 geleverde titel gaf recht op een SoFi-nummer.

4. In april 2003 vervoegde verzoekster zich bij de balie van de Belastingdienst te Amsterdam (de Belastingdienst) met het verzoek aan haar een SoFi-nummer uit te reiken. Volgens de gemachtigde had zij vermoedelijk een brief van de IND van 25 maart 2003 bij zich waaruit kon worden opgemaakt dat zij in aanmerking kon komen voor een Bijstandsuitkering en dit geen gevolgen zou hebben voor haar verblijfsvergunning, dan wel in elk geval (een kopie van) de beschikking van de IND van 26 februari 2003 waarbij haar de verblijfsvergunning was verleend.

Een medewerker van de Belastingdienst deelde haar mee dat geen SoFi-nummer kon worden verstrekt, aangezien zij geen geldig verblijfsdocument kon tonen.

5. Op 26 mei 2003 diende verzoeksters gemachtigde een klacht in bij de vreemdelingendienst te Amsterdam in verband met het feit dat het bij de verblijfsvergunning horende verblijfsdocument nog steeds niet was uitgereikt en niet was gereageerd op zijn brieven hierover. In verband met de klacht heeft op 28 mei 2003 telefonisch contact plaatsgevonden tussen een medewerkster van de vreemdelingendienst en de gemachtigde, waarin hij verzoeksters belang aangaf van het alsnog aan haar uitreiken van het verblijfsdocument ondanks de korte geldigheidsduur.

Naar aanleiding van dit telefoongesprek heeft de vreemdelingendienst op 28 mei 2003 het verblijfsdocument besteld. Dit document is op 7 juni 2003 door de vreemdelingendienst ontvangen en op 11 juni 2003 is verzoekster een afhaalbericht gezonden.

Verzoekster heeft op 17 juni 2003 haar reeds op 11 juni 2003 verlopen verblijfsdocument afgehaald.

6. Bij brieven van 5 juni 2003 en 22 juli 2003 schreef de gemachtigde de vreemdelingendienst over het verstrekken van een tweede verblijfsdocument, aangezien verzoekster ná 11 juni 2003 geen nieuw verblijfsdocument had gekregen en niet kon aantonen dat zij legaal in Nederland verbleef, hetgeen consequenties had voor het verkrijgen van een Bijstandsuitkering en het verkrijgen van een ziektekostenverzekering.

Op 25 juni 2003 ontving de vreemdelingendienst van KPMG bericht dat de leges op 28 maart 2003 waren voldaan. Door personeelsgebrek legde de vreemdelingendienst eerst op 11 augustus 2003 de - op 12 maart 2003 ingediende - aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning aan de IND voor. Na een verzoek om voorrang werd bij beschikking van 19 september 2003 de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van verzoekster verlengd tot 11 juni 2004.

Op 30 september 2003 deelde de vreemdelingendienst verzoekster per brief mee dat zij haar nieuwe verblijfsdocument op 21 oktober 2003 kon ophalen.

7. Bij brief van 23 september 2003 diende de raadsman van verzoekster een klacht in bij de Belastingdienst over de weigering aan haar een SoFi-nummer uit te reiken. Naar

aanleiding daarvan werd aan verzoekster op 9 oktober 2003 een SoFi-nummer uitgereikt.

B. Standpunt verzoekster

Het standpunt van verzoekster is hiervoor weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

1. Bij brief van 18 maart 2004 reageerde de korpsbeheerder als volgt op de klacht:

“Ik acht de klacht op beide punten gegrond. Ik verwijs u voor de feiten naar de rapportage van de politie die ik hierbij voeg.

Ik heb er met instemming kennis van genomen dat de chef van de Dienst Vreemdelingenpolitie W. verzoekster bij brief van 8 maart 2004 zijn excuses heeft aangeboden. Een kopie van deze brief treft u hierbij tevens aan.”

2. De genoemde rapportage van de vreemdelingenpolitie van 18 februari 2003 luidt als volgt:

“De redactie van de brief van de Nationale ombudsman volgende, treft u hieronder de antwoorden op de gestelde vragen of de reacties op de gemaakte opmerkingen aan.

1. Op welke datum ontving de vreemdelingendienst bericht van de IND dat bij beschikking van 26 februari 2003 verzoeksters bezwaarschrift gegrond was verklaard en aan haar een verblijfsvergunning was verleend geldig tot 11 juni 2003?

Het bedoelde bericht is op 28 februari 2003 door de Dienst Vreemdelingenpolitie ontvangen.

2. Kunt u aangeven wat de oorzaak is geweest dat het verblijfsdocument eerst op of omstreeks 5 juni 2003 aan verzoekster is uitgereikt.

Op 4 maart 2003 zijn er door de Dienst Vreemdelingenpolitie pasfoto's van verzoekster opgevraagd ten behoeve van het te bestellen verblijfsdocument. Het dossier is naar aanleiding daarvan, zoals gebruikelijk, voor 14 dagen later, dus voor 18 maart 2003, op termijn gezet.

Op 12 maart 2003, binnen de hierboven gestelde termijn, stuurde betrokkene de gevraagde pasfoto's, alsmede gelijktijdig een verzoek om verlenging van de bij beschikking van de IND verleende vergunning tot verblijf. Ten behoeve van de behandeling van dit verlengingsverzoek is op 14 maart 2003 KPMG verzocht de bijbehorende leges te heffen.

Het volledige dossier is vervolgens, in afwachting van de betaling van de leges, op termijn gezet voor 14 mei 2003. Kennelijk werd over het hoofd gezien dat de 1e aanvraag nog

moest worden afgehandeld en werd e.e.a. behandeld als een verlengingsverzoek.

Dit had tot gevolg dat in eerste instantie werd verzuimd een document te bestellen. Dit is eerst op 28 mei 2003, na een rappel van de advocaat van betrokkene, besteld.

Op 7 juni 2003 is het document door de Dienst Vreemdelingenpolitie ontvangen en op 11 juni 2003 is aan betrokkene een afhaalbericht verzonden.

(Verzoekster; N.o.) heeft op 17 juni 2003 haar reeds op 11 juni 2003 verlopen document afgehaald.

3. Kunt u beschrijven wat de procedure is voor de vreemdelingendienst om door middel van een code in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) aan te geven dat een vreemdeling al dan niet rechtmatig in Nederland verblijft en op welke regelgeving dit is gebaseerd.

De Dienst Vreemdelingenpolitie voert de data van betrokkene op in het Decentraal Vreemdelingen Administratie Systeem (DVAS). Indien betrokkene tevens staat ingeschreven in de GBA dan start de titellevering automatisch. Gebleken is dat (verzoekster; N.o.) eerst op 21 augustus 2003 is ingeschreven in de GBA.

In het geval van (verzoekster; N.o.) werd de ontvangst van de inwilligende beschikking op 3 maart 2003 in DVAS verwerkt. Vanwege het ontbreken van de inschrijving in de GBA kon DVAS de titel (nog) niet kwijt. Pas toen op 12 maart 2003 een tweede procedure werd opgevoerd in DVAS, inhoudende het tijdig ingediende verzoek om verlenging van de verleende vergunning, kon door DVAS, ondanks de onbekendheid van betrokkene in de GBA, een titel worden "geforceerd". Vanaf 12 maart 2003 leverde de Dienst Vreemdelingenpolitie derhalve de, in het geval van (verzoekster; N.o.), juiste titel aan de GBA. Deze "titel", ook wel afnemersindicatie, is beschikbaar voor afnemers, waaronder de Belastingdienst. De vanaf 12 maart 2003 geleverde titel geeft recht op een SOFI-nummer. Een en ander is gebaseerd op de Koppelingswet.

4. Kunt u aangeven welke afspraken daarbij met de belastingdienst gelden in het kader van het al dan niet verstrekken van een SoFi-nummer. Bent u het eens met de (op)stelling van de Belastingdienst, zoals in verzoeksters geval is gebleken, dat eerst met een verblijfsdocument sprake is van rechtmatig verblijf op grond waarvan een SoFi-nummer kan worden verstrekt?

De Belastingdienst is afnemer in de zin zoals bij de beantwoording van vraag 3 beschreven. Indien de titel afwijkt van wat een vreemdeling aantoont (bij twijfel) bestaat de mogelijkheid voor afnemers om via de fax contact op te nemen met bureau KVG (Koppeling VAS-GBA) teneinde de titel (zo nodig) te corrigeren: (bijvoorbeeld: De formele titel geeft aan dat iemand illegaal verblijf heeft, maar betrokkene beschikt wel over een geldig verblijfsdocument dat getoond wordt aan de ambtenaar.)

Voor zover mij bekend zijn er in dit kader geen (andere of aanvullende) afspraken met de Belastingdienst. De (al dan niet interne) regelgeving voor de Belastingdienst rond het verstrekken van een SOFI-nummer zijn mij niet bekend.

5. Hoe is de gang van zaken in verzoeksters geval geweest met betrekking tot de GBA-code, aangezien is gebleken dat eerst op 9 oktober 2002 (moet verm. zijn 2003) een SoFi-nummer werd gegeven.

Met betrekking tot deze vraag verwijs ik graag naar de beantwoording van vraag 4.

6. Is het juist dat verzoeksters aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning op 12 maart 2003 bij de vreemdelingendienst is ingediend en eerst op 11 augustus 2003 door de vreemdelingendienst aan de IND is voorgelegd. Zo ja, wat is de reden van deze vertraging?

Op 25 juni 2003 werd van KPMG bericht ontvangen dat de leges op 28 maart 2003 waren voldaan. Personeelsgebrek was vervolgens de oorzaak van het eerst op 11 augustus 2003 voorleggen van de aanvraag aan de IND.

7. Kunt u voorts aangeven of het gebruikelijk is dat een verklaring wordt afgegeven als bedoeld in artikel 9 Vreemdelingenwet 2000, inhoudende dat een vreemdeling rechtmatig verblijf heeft in afwachting van de beslissing op zijn verblijfsvergunning of verlenging van de geldigheidsduur daarvan. Is dat in verzoeksters geval op enig moment ook gebeurd en zo nee, waarom dan niet? Geeft deze verklaring in beginsel aanspraak op een SoFi-nummer?

In het paspoort van betrokkene is op 03 september 2002 en op 17 februari 2003 een vervolgproceduresticker geplaatst waaruit bleek dat betrokkene het bezwaarschrift tegen de afwijzing in eerste aanleg in Nederland mocht afwachten. Deze stickers geven geen aanspraak op een SOFI-nummer.

Voor zover mij bekend is er door betrokkene, na indiening van het verzoek om verlenging van 12 maart 2003, niet verzocht om een sticker "verblijfsaantekening algemeen".

Deze sticker wordt normaliter, na betaling van de leges, in het paspoort geplaatst indien tijdig een verzoek om verlenging is ingediend. In de regel hebben vreemdelingen dan reeds een SOFI-nummer.

8. Voorts verzoek ik u aan te geven hoe na 1 december 2003 met de overdracht van taken van de vreemdelingendienst naar de IND bij de vertoning of verlenging van een verblijfstitel de gang van zaken zal zijn met betrekking tot de GBA-code en de verklaring ex artikel 9 Vw 2000.

Voor de beantwoording van deze vraag verwijs ik u naar de I.N.D."

3. De als bijlage genoemde brief van 8 maart 2003 van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie aan verzoeksters gemachtigde heeft de volgende inhoud:

“Naar aanleiding van uw klacht van 16 oktober 2003, welke door u, namens uw cliënte (verzoekster; N.o.), bij de Nationale ombudsman was ingediend, bericht ik u het volgende.

De projectleider de heer K., dienstdoende bij bureau Toelating van mijn dienst, heeft in mijn opdracht een nader onderzoek ingesteld.

Uit dit onderzoek is gebleken, dat door medewerkers van mijn dienst bij de behandeling van de aanvraag van uw cliënte fouten zijn gemaakt. Wat meer oplettendheid en zorgvuldigheid bij de afhandeling had kunnen voorkomen dat het verstrekken van een eerste verblijfsdocument onnodig is vertraagd.

Omdat ik van mening ben dat dit deel van uw klacht zeker gegrond is, bied ik uw cliënte daarvoor mijn verontschuldiging aan. Ik verzoek u vriendelijk dit aan uw cliënte kenbaar te maken.

Voor wat betreft het deel van de klacht dat handelt over het toekennen van een sofi-nummer door de Belastingdienst doe ik geen uitspraak. Dit is een aangelegenheid van de Belastingdienst zelf.

Ik heb de Korpsbeheerder inmiddels van onze bevindingen op de hoogte gebracht, die op zijn beurt de Nationale Ombudsman zal informeren.”

D. Standpunt minster voor vreemdelingenzaken en integratie

Bij brief van 2 maart 2003 gaf de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de volgende reactie op de klacht:

“...Gelet op de inhoud van de klachtformulering ben ik echter niet in staat om hierop een reactie te geven aangezien de klacht zich richt tegen een handelen (nalaten) van de Vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam.

In overleg met de behandelend medewerker van uw Bureau, de heer H., en de behandelend medewerker bij de IND, de heer O., is voorts afgesproken dat de heer H. zich voor een reactie op de door u gestelde aanvullende vragen zal wenden tot voornoemde vreemdelingendienst en dat in deze kan worden volstaan met de beantwoording van de vraag luidende:

Op welke datum heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) de beschikking van 26 februari 2003, waarbij verzoeksters bezwaarschrift gegrond is verklaard en aan haar een verblijfsvergunning is verleend, geldig tot 11 juni 2003, aan de vreemdelingendienst is gezonden.

Bestudering van het departementale dossier heeft opgeleverd dat de beschikking van 26 februari 2003 op dezelfde dag aan de gemachtigde van (verzoekster; N.o.) is verzonden. Tevens is op deze datum een afschrift van de beschikking aan voornoemde vreemdelingendienst verzonden.

Gelet op het vorenstaande onthoud ik mij van een oordeel over de gegrondheid van de klacht...”

E. Reactie verzoekster

Naar aanleiding van de reacties van de minister en de korpsbeheerder op de klacht bracht verzoekers gemachtigde bij brief van 9 april 2004 het volgende naar voren:

“...Ik wil beginnen met aandacht te vragen voor een aspect, dat volgens mij in deze specifieke zaak van belang is geweest en dat tot nu toe onderbelicht is gebleven. Het betreft het aspect dat de IND in de beschikking de verblijfsvergunning heeft verleend met een geldigheidsduur die al vrij snel na de beschikking zou verstrijken. Soms houdt de IND daar in de besluitvorming al rekening mee door de geldigheidsduur alvast met een jaar te verlengen; vaak ook niet. Onderhavig dossier is een voorbeeld van de praktische problemen die er dan kunnen ontstaan doordat bijvoorbeeld het verwerken van de eerste beschikking en het behandelen van het verlengingsverzoek door elkaar heen gaan lopen. Mij is niet bekend of hiervoor beleid is. Wellicht zou u daarover nog opheldering kunnen vragen bij de Minister.

De Chef Dienst Vreemdelingenpolitie schrijft in zijn brief van 18 februari 2004: Kennelijk werd over het hoofd gezien dat de eerste aanvraag nog moest worden afgehandeld en werd e.e.a. behandeld als een verlengingsverzoek." Mijn informatie luidt iets anders: een medewerkster van de Dienst Vreemdelingenpolitie deelde mij telefonisch mee ervan uit te zijn gegaan dat (verzoekster; N.o.) geen belang meer had bij het uitreiken van het eerste verblijfsdocument, omdat de geldigheidsduur daarvan al bijna verstreken was. Ik meen dus dat geen sprake is van "over het hoofd zien" maar van het bewust niet uitreiken van dat verblijfsdocument. Ik heb toen overigens aan de betrokken medewerkster uitgelegd dat (verzoekster; N.o.) bij uitreiking van het eerste verblijfsdocument wel belang had, namelijk omdat ze uitsluitend met dat document een sofi-nummer kon verkrijgen en dat het hebben van een sofi-nummer een voorwaarde was voor het verkrijgen van een uitkering van de Gemeentelijke Sociale Dienst en dat het verkrijgen van een uitkering van de Gemeentelijke Sociale Dienst een voorwaarde was voor het kunnen afsluiten van een ziektekostenverzekering. Met andere woorden: in de praktijk is het verblijfsdocument het begin van de keten.

Wat de Belastingdienst daarover ook zegt: in de praktijk wordt vastgehouden aan het tonen van een verblijfsdocument. Mij is niet bekend dat in de daaraan voorafgaande fase, zoals kennelijk is voorgeschreven, contact wordt gezocht met de immigratie-autoriteiten

om te informeren over de status van de betrokkene.

Uit de reactie van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie van 18 februari 2004 is mij niet duidelijk waarom DVAS de titel nog niet kwijt kon op 3 maart 2003, maar wel op 12 maart 2003.

Verder is mij niet duidelijk waarom de Belastingdienst niet al bij het eerste bezoek van (verzoekster; N.o.) een sofi-nummer heeft uitgereikt, nu dat volgens DVAS al vanaf 12 maart 2003 mogelijk was.

De eerste inschrijving van vreemdelingen in de GBA, woonachtig in Amsterdam, geschiedt bij mijn weten bij het Immigratieloket dat gehuisvest is in het kantoor van de Vreemdelingenpolitie. Uit de reactie van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie is mij niet duidelijk geworden waarom (verzoekster; N.o.) eerst op 21 augustus 2003 is ingeschreven in de GBA en kennelijk niet bij eerdere bezoeken aan de Vreemdelingenpolitie is geweest op het recht om ingeschreven te worden.

Uit de reactie van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie blijkt dat KPMG op 25 juni 2003 aan de Vreemdelingenpolitie heeft bericht dat de leges op 28 maart 2003 waren voldaan. Mij is niet duidelijk waarom er bijna drie maanden (!) zijn verstreken tussen het betalen van de leges en het bevestigen van de ontvangst van deze betaling door KPMG.

Helemaal schrijnend is dan het feit dat het nog eens anderhalve maand duurt voor de aanvraag door de Vreemdelingenpolitie is voorgelegd aan de IND. Een beroep op personeelsgebrek vind ik dan wel erg gemakkelijk. Deze gang van zaken verklaart overigens wel waarom niet binnen de wettelijke termijn van zes maanden op een aanvraag om een verblijfsvergunning kan worden beslist. Ik meen dat het totale afhandelingstraject nog eens goed tegen het licht zou moeten worden gehouden om de afhandeling van aanvragen te bespoedigen. Ook op dit moment is het zo dat vreemdelingen die een verblijfsvergunning hebben aangevraagd - ook wanneer zij Nederland zijn ingereisd met een mvv en het onderzoek of aan de toelatingsvoorwaarden wordt voldaan dus al heeft plaatsgevonden - buitengewoon lang moeten wachten op het uitreiken van het verblijfsdocument met alle schadelijke consequenties van dien.

Ik neem aan dat (verzoekster; N.o.) na de indiening van het verzoek om verlenging van de verblijfsvergunning niet heeft gevraagd om een nieuwe sticker in haar paspoort. Ik meen dat zij daarom ook niet behoefde te vragen, maar dat het de taak van de Vreemdelingenpolitie is (was) om deze sticker ongevraagd in haar paspoort te plaatsen..."

F. Reactie beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

1. De Nationale ombudsman legde de korpsbeheerder de volgende vragen voor:

“1. In de derde alinea van zijn reactie geeft de gemachtigde aan dat er volgens informatie van een medewerkster van de vreemdelingendienst sprake is geweest van het bewust niet uitreiken van het verblijfsdocument aan verzoekster. Kunt u aangeven of de door de gemachtigde aangegeven informatie en zijn daarop gebaseerde conclusie juist zijn?

2. Uit de reactie van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie van 18 februari 2004 onder 3. komt naar voren dat op 3 maart 2003 DVAS de verblijfstitel niet en op 12 maart 2003 wel kwijt kon c.q. een titel kon worden geforceerd. Kunt u dit nader toelichten?

3. In deze reactie van de Chef Dienst Vreemdelingenpolitie onder 3. staat verder vermeldt dat verzoekster eerst op 21 augustus is ingeschreven in de GBA. Kunt u aangeven hoe het mogelijk is dat verzoekster kennelijk bij de eerste inschrijving bij het Immigratieloket, dat gehuisvest was in het kantoor van de Vreemdelingenpolitie, niet ook tevens in het GAB is ingeschreven?

4. In vraag 3 in mijn brief van 19 december 2003 had ik tevens gevraagd op welke regelgeving de procedure en de levering van codes in de GBA is gebaseerd. De Chef Dienst Vreemdelingenpolitie antwoordt onder punt 3 dat een en ander is gebaseerd op de Koppelingwet. Kunt u aangeven in welke regelgeving de procedure en de levering van codes in de GBA en de aanwijzing van afnemers ter uitvoering van de Koppelingwet nader is uitgewerkt?

5. In genoemde reactie van de Chef Vreemdelingenpolitie onder 6. staat vermeld dat op 25 juni 2003 van KPMG bericht ontvangen werd dat de leges op 28 maart 2003 waren voldaan. Kunt u aangeven, op de vraag van de gemachtigde, waarom er bijna drie maanden zijn verstreken tussen het betalen van de leges en het bevestigen van de ontvangst van de betaling door KPMG. Was dat een vaker voorkomende termijn in de betreffende periode voor de bevestiging van legesbetaling?

6. Uit het antwoord onder punt 7 in genoemde reactie kan worden opgemaakt dat de sticker "verblijfsaantekening algemeen" in verzoeksters geval niet zou zijn geplaatst, aangezien lange tijd niet bekend was dat door haar leges waren betaald. Kunt u aangeven of dit een juiste lezing is? Indien deze lezing niet juist is, kunt u dan aangeven wat dan de reden is geweest dat die sticker bij verzoekster niet is geplaatst? Volgens de gemachtigde diende uw dienst die sticker ongevraagd in verzoeksters paspoort te plaatsen.”

2. De korpsbeheerder reageerde bij brief van 20 september 2004 als volgt:

“U treft bij deze brief een schrijven van 10 september 2004 van de heer K. aan. De door u gestelde specifieke vragen worden hierin beantwoord. Ik verwijs u daarvoor daarom graag naar dit schrijven.”

3. Brief van 10 september 2004 van betrokken ambtenaar K. van de dienst vreemdelingenpolitie:

“De redactie van de brief van de Nationale Ombudsman volgend, treft u hieronder de antwoorden op de gestelde vragen of de reacties op de gemaakte opmerkingen aan.

1. Juist naar aanleiding van het telefonisch onderhoud van de gemachtigde met een medewerkster van de dienst is het belang van de ontvangst van een verblijfsdocument door (verzoekster; N.o.) onderkend. Door het gelijktijdig ontvangen van de foto's ten behoeve van de afhandeling van het eerste verzoek EN het verlengingsverzoek is, zoals ook in het antwoord op vraag 2 van mijn brief van 18 februari 2004 is verwoord, verzuimd dat eerste document te bestellen.

De conclusie van de gemachtigde is dus niet juist.

2. Zoals blijkt uit de beantwoording van vraag 3 in mijn brief van 18 februari 2004, is op 12 maart 2003 een handeling in DVAS verricht inhoudende het opvoeren van een procedure verlenging. Door die handeling werd het mogelijk een titel te leveren. Technische details daarover ken ik niet.

3. Voor zover mij bekend, wordt een verzoek om inschrijving in de GBA gemotiveerd en middels een beschikking afgewezen door een medewerker van het Immigratieloket. Ondanks het gehuisvest zijn in hetzelfde gebouw, zijn medewerkers van dat Immigratieloket niet in dienst bij de politie en is de voor die medewerkers geldende regelgeving mij niet bekend. Wellicht heeft (verzoekster; N.o.) niet eerder dan op 21 augustus verzocht om inschrijving in de GBA?

4. Dit antwoord moet ik helaas schuldig blijven. Ik weet het niet.

Wellicht dat informatie hieromtrent kan worden ingewonnen bij het Koppelingsbureau van de IND. (...)

5. De terugkoppeling van betaalde en niet betaalde leges door KPMG verliep niet altijd adequaat. Regelmatig moest naar aanleiding van een telefoontje of een briefje van een belanghebbende opnieuw contact worden opgenomen met KPMG om na te gaan of de door hem of haar verstrekte gegevens correct waren (z.g. piepsysteem). Hiervoor bestond, ten behoeve van de politie, een speciaal telefoonnummer. Ik ga ervan uit dat daarvan ook in dit geval sprake is geweest. (Wet van Murphy?)

6. De juiste lezing is dat de sticker "verblijfsaantekening algemeen" niet in het paspoort van verzoekster is geplaatst. Dit zou te maken kunnen hebben met het lange tijd niet bekend zijn van het betaald zijn van de leges. Zoals ik echter al heb aangegeven in het antwoord op vraag 7 van mijn brief van 18 februari 2004 is mij niet bekend dat (verzoekster; N.o.) überhaupt heeft verzocht om een dergelijke sticker. Zou zij dit wel gedaan hebben dan had wellicht reeds eerder het contact, waarover ik spreek bij de beantwoording van de hier voorgaande vraag 5, met KPMG zijn opgenomen.

Dat de sticker ongevraagd in het paspoort van (verzoekster; N.o.) had moeten worden geplaatst is onzin. De procedure verlenging verliep en verloopt schriftelijk. In 99 van de 100 gevallen had een verzoeker die sticker niet nodig en vroeg er dus ook niet om. Amsterdam had ongeveer 40.000 verlengingsverzoeken per jaar. Hadden wij al die mensen moeten oproepen om ongevraagd een sticker in het paspoort te plaatsen?”

G. reactie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Op 25 oktober 2004 beantwoordde de minister de door de Nationale ombudsman voorgelegde vragen als volgt:

“1 In de tweede alinea van zijn brief van 9 april 2004 vraagt de gemachtigde om opheldering over de vraag of er beleid is ter voorkoming van problemen, zoals in verzoeksters geval, waarbij het verwerken van de eerste beschikking en de behandeling van het verlengingsverzoek door elkaar heen gaan lopen.

2. In uw brief van 19 december 2003 heeft u in vraag 8. om informatie gevraagd over de GBA code en de sticker ex art. 9 Vw 2000 na de overdracht van taken van de vreemdelingendienst naar de Immigratie- en Naturalisatiedienst. U verzoekt mij om deze vraag alsnog te beantwoorden. De vraag luidt:

8. Voorts verzoek ik u aan te geven hoe na 1 december 2003 met de overdracht van taken van de vreemdelingendienst naar de IND bij de verlening of verlenging van een verblijfstitel de gang van zaken zal zijn m.b.t. de GBA code en de verklaring ex art. 9 Vw 2000.

In reactie op uw vragen bericht ik u als volgt.

Ad 1. De hoofdregel met betrekking tot de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd is neergelegd in artikel 3.57 van de Vreemdelingenwet 2000, waarin vermeld staat dat deze wordt verleend voor ten hoogste één jaar. In artikel 3.67, tweede lid, is geregeld dat in afwijking hiervan de verblijfsvergunning met een langere verblijfsduur wordt verleend of verlengd, indien de geldigheidsduur van de te verlenen of verlengen verblijfsvergunning op het moment waarop deze wordt verstrekt ingevolge artikel 3.57 alweer zou zijn geëindigd. Dit laatste artikel biedt de mogelijkheid een situatie te voorkomen dat een vergunning wordt verleend, waarvan de geldigheidsduur reeds is verlopen, ofschoon betrokkene op het moment van de verlening aan alle voorwaarden voldeed, of dat de geldigheidsduur zeer binnenkort gaat verlopen. Zelfs bij een snelle indiening en afhandeling van de verlengingsaanvraag zou dit immers betekenen dat de betrokken vreemdeling gedurende deze periode zonder geldig verblijfsdocument in Nederland verblijft. Zo'n situatie dient zoveel als mogelijk te worden voorkomen.

Met het terugbrengen van de behandeltermijn van aanvragen om verlenging en de behandeltermijn tot verlening van verblijfsdocumenten wordt overigens ook voorkomen dat zich zo'n situatie voordoet.

Ad 2. Op 1 december 2003 heeft de overdracht van administratieve taken aangaande de verlengingsaanvragen van de vreemdelingendienst naar de IND plaatsgevonden. Vanaf die datum voert de IND bij verlengingen de GBA-codes op. Inhoudelijk is overigens niets veranderd aan de procedure van de levering van GBA-codes aan de gemeenten. Ook de procedure zoals deze werd gevolgd door de vreemdelingendienst tot 1 december 2003 voor het afgeven van verklaringen (stickers) ex art. 9 Vw 2000 is integraal overgenomen door IND. Vanaf 1 december 2003 gebeurt het verstrekken van stickers door de IND in geval van verlengingen. Deze taak wordt verricht door de visumloketten te Rijswijk en Zwolle.

Op 13 april 2004 heeft de overdracht van administratieve taken aangaande de verlening van verblijfstitels van de vreemdelingendienst naar de IND plaatsgevonden. Vanaf die datum voert de IND bij verleningen de GBA-codes op. Deze administratieve taak werd overigens reeds per 1 september 2003 door IND-medewerkers namens de Vreemdelingendienst verricht. Per 13 april 2004 worden stickers ex art. 9 Vw 2000 niet meer verstrekt door de vreemdelingendienst, maar door de gemeente in gevallen waarin het om aanvragen om verlening van een verblijfstitel betreft.”

H. Nadere reactie verzoekster

Op 3 november 2004 gaf verzoekers gemachtigde de volgende nadere reactie op de reacties van de korpsbeheerder en de minister:

“Allereerst zal ik ingaan op de brief van de heer K. van 10 september 2004 waarin hij de vragen uit uw brief van 21 juli 2004 beantwoordt, althans tracht te beantwoorden.

Ik houd daarbij de nummering van uw vragen c.q. van de antwoorden van de heer K. aan. Terzijde merk ik op dat er een goede relatie is tussen de heer K. en (de advocaten van) dit kantoor.

1. Ik handhaaf dat telefonisch aan mij is meegedeeld dat het eerste verblijfsdocument (aanvankelijk) niet is uitgereikt omdat de Vreemdelingenpolitie meende dat (verzoekster; N.o.) daarbij geen belang meer had nu de geldigheidsduur van de eerste verblijfsvergunning tegen de tijd dat het document uitgereikt had kunnen worden al bijna was verstreken. Ik kan mij dat telefoongesprek nog goed herinneren.

2. Deze vraag uit uw brief is niet beantwoord.

3. Ik deel de mening van de heer K. dat deze vraag beter gesteld had kunnen worden aan (het hoofd van) het Immigratieloket of tegenwoordig het Immigratiekantoor, voor zover mij bekend ressorterend onder het Register Amsterdam. Overigens kan ik uit eigen ervaring meedelen dat verzoeken om inschrijving in de GBA overwegend mondeling worden afgewezen en niet met een schriftelijke, van een motivering voorziene beschikking. Alleen wanneer daar uitdrukkelijk om wordt gevraagd, vaak na tussenkomst van een advocaat,

wordt een schriftelijke beschikking afgegeven. Het betreft standaardbeschikkingen waarin een 'afwijzingshokje' is aangekruist. Dat is de motivering.

4. Deze vraag wordt door de heer K. niet beantwoord en, voor zover ik kan zien, ook niet door de Immigratie- en Naturalisatiedienst in de brief van 25 oktober 2004 en door de Staatssecretaris van Financiën in de brief van 14 oktober 2004.

5. Ik zou het woord 'verliep' in het antwoord van de heer K. vervangen door het woord 'verloopt'. Ik deel zijn mening dat het betalen van de leges, voor zover dat via het KPMG gebeurt, regelmatig tot problemen leidde en nog steeds leidt.

6. Een in Nederland verblijvende vreemdeling hoort te kunnen aantonen dat hij of zij 'rechtmatig' in dit land verblijft. Zolang aan de betrokkene geen verblijfsdocument is uitgereikt blijkt het rechtmatig verblijf alleen uit het paspoort in combinatie met daarin geplaatste stickers 'verblijfsaantekeningen'. Zolang de Nederlandse overheid de betrokkene geen verblijfsdocument heeft gegeven, terwijl deze wel rechtmatig in de zin van de Vreemdelingenwet in Nederland verblijft, is het de plicht van de Nederlandse overheid om het paspoort te voorzien van een sticker 'verblijfsaantekeningen'. Zo simpel ligt het volgens mij. Het aantal verzoeken om een verblijfsvergunning c.q. het aantal verzoeken om verlenging van een verblijfsvergunning is daarbij naar mijn mening in het geheel niet relevant. Zeker nu, maar ook destijds al, hadden vreemdelingen in de meeste gevallen wel een sticker nodig, in tegenstelling tot hetgeen de heer K. schrijft, omdat de overheid ook toen al regelmatig in gebreke was om tijdig de bij een vergunning horende verblijfsdocumenten uit te reiken, met alle gevolgen van dien. Dat een bestuursorgaan er voor heeft gekozen aanvragen (zoveel mogelijk) schriftelijk af te doen ontslaat haar niet van de verplichting de betrokkene in het bezit te stellen van bescheiden waaruit het rechtmatig verblijf blijkt.

(...)

Voor wat betreft de brief van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 25 oktober 2004 merk ik het volgende op:

Het door elkaar heen lopen van de verwerking van de eerste inwilligende beschikking en de behandeling van het verlengingsverzoek is tegenwoordig nog een veel groter probleem dan het ten tijde van onderhavige casus was. De problemen zijn alleen maar toegenomen door de chaos binnen de Immigratie- en Naturalisatiedienst. De Minister blijft verkondigen dat zij maatregelen heeft getroffen om de problemen te verhelpen, maar daarvan is in de praktijk niets merkbaar, maar dit terzijde.

Artikel 3.67 tweede lid van het Vreemdelingenbesluit slaat op deze situatie. Mij is niet bekend waar dit artikellid verder is uitgewerkt. Dat blijkt ook niet uit de brief van de Minister. Kennelijk is het aan de beslismedewerkers overgelaten om te handelen naar

bevind van zaken. De ene medewerker is eerder bereid om de eerste vergunning te verlenen met een langere geldigheidsduur dan de andere, zo is mijn indruk. Mij is niet bekend in welke situatie een langere geldigheidsduur wordt gegeven. Is dat bijvoorbeeld wanneer er tussen het moment van het slaan van de beschikking en de afloopdatum van de vergunning nog maximaal een bepaald tijdvak ligt van (ik noem maar wat) drie maanden? Wordt er rekening gehouden met bijzondere problemen bij het uitreiken van de eerste verblijfsdocumenten, zoals het laatste jaar het geval is geweest? Uit het antwoord van de Minister blijkt dit niet. Ik meen dat de Minister niet kan volstaan met een formele verwijzing naar de tekst van het Vreemdelingenbesluit waarmee de praktische consequenties worden genegeerd.

Ook voor het overige behelst de brief van de Minister niet meer dan een formele beantwoording van uw vragen. De Minister gaat in het geheel niet in op de feitelijke gang van zaken.”

Achtergrond

1. Vreemdelingenwet 2000 (wet van 23 november 2000, Stb. 495)

Artikel 8

“De vreemdeling heeft in Nederland uitsluitend rechtmatig verblijf:

a. op grond van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14;

(...)

g. in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 20 en 33, of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28, of een wijziging ervan, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;

(...)”

Artikel 9

“1. Onze Minister verschaft aan de vreemdeling, die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder a tot en met h, en j tot en met l, een document of schriftelijke verklaring, waaruit het rechtmatig verblijf blijkt. Onze Minister verschaft desgevraagd een dergelijk document of schriftelijke verklaring aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder i.

2. Bij de aanvraag van een beschikking anders dan op grond van deze wet legt de vreemdeling desgevraagd een kopie van het document of de schriftelijke verklaring over, dat wordt aangemerkt als een bescheid als bedoeld in artikel 4:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

3. Onze Minister wijst bij ministeriële regeling de bescheiden, bedoeld in het eerste lid, aan en kan modellen vaststellen voor de documenten en de schriftelijke verklaring.”

5. Voorschrift Vreemdelingen 2000 (regeling van 18 december 2000, nr. 5070461/00/6, Stcrt. 2001, 10)

Artikel 3.1

“1. Als document waaruit het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met d, van de Wet, blijkt, zijn aangewezen de volgende documenten, waarbij het vastgestelde model van dat document wordt aangegeven:

a. voor vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a, van de Wet: het document I van het model dat als bijlage 7a bij deze regeling is gevoegd;

(...)

2. De beperking waaronder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt verleend, wordt vermeld op het document, bedoeld in het eerste lid, onder a.

(...)

5. De documenten, bedoeld in het eerste lid, zijn ingevolge artikel 4.21, eerste lid, onder a, van het Besluit tevens vastgesteld als document ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met d, van de Wet.”

Artikel 3.3

“1. Als document waaruit het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder f tot en met h, van de Wet, blijkt, zijn aangewezen de volgende documenten en verklaringen, waarbij het vastgestelde model van dat document of die verklaring wordt aangegeven:

(...)

b. voor overige vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder f of g, van de Wet: de sticker Verblijfsaantekeningen Algemeen van het model dat als bijlage 7g bij deze regeling is gevoegd, voorzien van de aantekening, bedoeld in het derde lid, en

(...)

2. Het document, bedoeld in het eerste lid, onder a, is ingevolge artikel 4.21, eerste lid, onder c, van het Besluit tevens vastgesteld als geldend document ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Wet hebben ingediend.

3. De aantekening, bedoeld in het eerste lid, onder b, luidt: "aanvraag ingediend/verlenging aangevraagd voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 14/ 20/ 33 Vw 2000 op (datum). arbeid wel/niet toegestaan; tewerkstellingsvergunning wel/niet vereist. Geldig tot (datum), tenzij voor deze datum op voormelde aanvraag is beslist".